

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Enric ANGLADA FORS

Concepció BARÓN MORA

Andorra la Vella, 25 de juliol de 2018

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000119/2016 seguida pel presumpte delicte menor de lesions per imprudència greu, contra A. T., nascuda el dia 8 de febrer de 1968 a la ciutat de Moscou (Rússia), de nacionalitat russa, la qual no compareix malgrat haver estat degudament citada, i defensada pel Lletrat Sr. Ciprià García-Obledo Moyano, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Borja Aguado Delgado i actuant de ponent i redactor de la sentència, el Magistrat Sr. Enric Anglada Fors.

RESULTANT PRIMER : Són fets provats i així es declara que en data 2 de març del 2012, vers les 10h50, la processada A. T., nascuda el 8 de febrer de 1968, de nacionalitat russa i sense antecedents penals, baixava esquiant per la pista anomenada "SERRAT PINÓS", de dificultat vermella, de l'estació d'esquí GRANDVALIRA, fent-ho a una velocitat inapropiada, a l'aproximar-

se a un canvi de rasant, motiu pel qual la processada A. T. no s'adonà de la presència d'altres esquiadors que baixaven esquiant al seu davant entre els quals hi havia la perjudicada L. R. M., perdent la processada A. T. el control, sortint llançada cap endavant i impactant a l'aire contra la part posterior del coll de L. R. M..

A conseqüència de l'impacte rebut per part de la processada A. T., L. R. M. patí traumatisme craneo-encefàlic amb pèrdua de coneixement, fractura lineal para-medial dreta de l'arc anterior de l'atles sense desplaçament, fractura de la massa lateral dreta de l'axis amb enfonsament de la resta de l'os, fractura amb important comminació a nivell de l'apòfisi transversa dreta de C6 amb severa afectació morfològica de l'orifici transversari i retrolistesi grau I del cos vertebral de C6 en relació als cossos adjacents que requeriren per a la seva curació tractament medico-quirúrgic i rehabilitador posterior, com també immobilització del coll durant 3 mesos, havent estat hospitalitzada durant 18 dies, així com 200 dies de baixa laboral, per les quals reclama.

RESULTANT SEGON : El Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius d'un delictes menor de lesions per imprudència greu, tipificat i penat a l'article 117.2 del Codi Penal, del que en considera responsable en concepte d'autora a A. T., sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, i demana se li imposi la pena de dos mil (2.000) euros de multa, així com el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, demana que la processada sigui condemnada a indemnitzar a la perjudicada L. R. M. en les següents quantitats: 6.000 € pel quantum doloris (4/7), 1.000 € pel perjudici estètic (1/7), 1.500 € en concepte d'IPP (15%), així com aquelles altres quantitats que puguin restar acreditades el dia de la vista oral.

A l'acte del judici oral, afegeix a la reclamació per responsabilitat civil 98,60 € pel "collarin", més altres 337,86 euros pel "minerva occipito-cervical", de conformitat amb les noves factures aportades a l'acte de la vista, demanant que es deixi pel període d'execució la fixació de l'ITT, en base al sou mínim andorrà, i les despeses de desplaçament.

RESULTANT TERCER : El lletrat Sr. Ciprià GARCIA-OBLEDO MOYANO, Advocat defensor de la processada A. T. es mostra en desacord amb el relat de fets del Ministeri Fiscal per considerar que es produí un accident fortuït, i doncs no són constitutius del delicte menor de lesions per imprudència greu de l'article 117.2 del Codi Penal, ni de cap altre delicte o contravenció penal, donat que no s'ha constatat cap imprudència per part de la Sra. A. T., demanant en conseqüència la seva absolució, sense que hi hagi lloc a exigir responsabilitat civil.

A l'acte del judici oral, exposa, amb caràcter subsidiari, que els fets únicament podrien ser constitutius d'una contravenció penal de lesions per imprudència lleu de l'article 477.2 del Codi Penal, pel que demanaria una pena de 500 euros de multa, no fent objecció respecte a les quanties reclamades en concepte de responsabilitat civil, tot retirant la concurrència de culpes, a la vista del judici celebrat.

CONSIDERANT PRIMER : Els fets declarats provats són legalment constitutius d'un delicte menor de lesions per imprudència greu, previst i penat a l'article 117.2 del Codi Penal, puix que del relat fàctic resulta amb força d'evidència l'existència de tots els elements configuradors del dit il·lícit penal. Així :

- una acció o omissió comesa amb infracció greu del deure objectiu de cura atenent al grau de descuit o d'omissió d'atenció per part de A. T. que no va prendre totes les precaucions que haurien evitat causar el resultat lesiu, podent-les prendre en tant que previsibles, màxim quan es diu que la neu estava dura i s'apropava a un canvi de rasant;

- el resultat de lesions consistent en traumatisme craneo-encefàlic amb pèrdua de coneixement, fractura lineal para-medial dreta de l'arc anterior de l'atles sense desplaçament, fractura de la massa lateral dreta de l'axis amb enfonsament de la resta de l'os, fractura amb important comminució a nivell de l'apòfisi transversa dreta de C6 amb severa afectació morfològica de l'orifici transvers i retrolistesi grau I del cos vertebral de C6 en relació als cossos adjacents, segons informe del Servei d'Urgències de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell i Informes del Servei de Medicina Legal i Forense (folis 39, 200 al 203 y 247 al 251);

- la relació de causalitat entre l'actuació de l'agent i el resultat típic produït.

No es pot obviar, ni desconèixer, que les normes de seguretat en pistes d'esquí (Normes FIS) aplicables en les estacions del Principat, disposen que els esquiadors han de comportar-se de manera que no posin en perill o perjudiquin als demés; així mateix preveuen que l'esquiador ha d'esquiar en tot moment controlat i que el que baixa de la part superior de la pista ha d'emprar la direcció adequada per garantir la seguretat dels usuaris que es trobin per sota seu.

En el present cas, era per tant A. T. qui, esquiant a la part superior de la pista, havia de prendre les mesures de seguretat adequades per garantir la seguretat dels que, com L. R. M., es trobaven esquiant per sota seu, havent de preveure totes les circumstàncies de temps i de lloc -esquiava en una pista vermella, on, segons diu la seva defensa, la neu estava força dura i a una velocitat inadequada, donat que s'estava apropant a una zona on

hi ha un canvi de rasant, el que li impedi de poder veure les persones que esquiaven davant seu-.

CONSIDERANT SEGON : De l'esmentat delictes n'és responsable en concepte d'autora la processada A. T., per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, com resulta del conjunt de la prova practicada a l'acte del judici oral i singularment del testimoniatge tant de la perjudicada, com de la Sra. M. D. M. C. que es trobava també esquiant en aquella zona i que *“va veure directament l'accident”*, doncs es trobava uns 10 metres darrera de la víctima, havent presenciat que *“l'esquiadora russa va saltar perquè en lloc d'esquiar, es va abaixar i va baixar recte, el normal es que es faci corbes, creu que potser va agafar por i es va embalar al “acotar-se”. “La dona va sortir volant i va impactar contra la L. R. M.. És com si hagués fet un salt. La senyora va caure a uns 30 metres de la víctima”*.

CONSIDERANT TERCER : No concorre en la processada cap circumstància modificativa de la responsabilitat criminal.

CONSIDERANT QUART : A efectes de determinació de la penalitat, el Tribunal ha de tenir en compte l'establert a l'article 56 del Codi Penal, i concretament la manca d'antecedents penals de l'encausada i la seva concreta situació personal i familiar.

CONSIDERANT CINQUÈ : Tot responsable criminalment d'un delictes o falta ho és també civilment, de conformitat amb el què disposen els articles 90 i ss. del Codi Penal, pel que procedeix declarar la responsabilitat civil d'A. T., la qual haurà de satisfer a la perjudicada L. R. M., seguint els criteris jurisprudencials establerts per aquest Tribunal en funció de l'informe medicoforens final (folis 200 al 203) i de l'interessat pel Ministeri Públic, les quantitats

següents, que, en cas de condemna, no han estat objectades per la direcció lletrada de la processada. Així per :

- IPP del 15-25%, la suma de 2.000 €.
- Perjudici estètic (P.E.) de 2/7, la quantitat de 2.000 €.
- Perjudici dolorós (P.D.) de 4,5/7, la suma de 6.750 €.
- Despeses mèdiques acreditades, la quantitat de 98,60 € del collaret cervical i 337,86 euros de la faixa minerva occipito-cervical.
- Es deixa pel període d'execució de sentència la fixació de l'ITT, en base al sou mínim andorrà a la data dels fets, com també les despeses dels desplaçaments al Principat als efectes de poder ser visitada la perjudicada pel metge forense i de comparèixer al judici oral.

CONSIDERANT SISÈ : D'acord amb el què disposen els articles 174, 175 i 181.1 c) del Codi de Procediment Penal, procedeix imposar a el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

DECIDIM :

Condemnar A. T. com a responsable penalment en concepte d'autora d'un delictes menor de lesions per imprudència greu, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de MULTA DE DOS MIL EUROS i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil la processada A. T. haurà d'abonar a la perjudicada L. R. M. la suma de ONZE MIL CENT VUITANTA SIS EUROS AMB QUARANTA SIS CÈNTIMS (11.186,46 €), havent-se de determinar l'ITT, en base al sou mínim andorrà a la data dels fets, i les despeses de desplaçaments al Principat als efectes de poder ser la perjudicada visitada pel metge forense i de comparèixer al judici oral, en període d'execució de sentència.

Contra aquesta sentència el rebel pot interposar recurs d'audiència en un termini de quinze dies a comptar del lliurament personal de la còpia de la sentència de conformitat amb el què disposen els articles 247 i següents del Codi de Procediment Penal i les altres parts, poden interposar recurs d'apel·lació en un termini de quinze dies següents a la notificació de conformitat amb el què disposa l'article 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.